

freeman

ล่องทะเลใต้..สู่เกาะสมุย

สวัสดิ์หน้าร้อนครับ ท่านผู้อ่านทุกท่าน สำหรับคอลัมน์ yahoo travel ประจำฉบับนี้ คุณสาวน้อยๆ แกดคิดถูกระจำเป็นบางอย่าง จึงไม่สามารถมารับใช้ท่านผู้อ่านได้ แต่กระนั้นก็ยังได้ฝากฝังให้กระผม นาย freeman มารับหน้าที่แทน อย่างไรก็ตามก็ต้องขอฝากเนื้อฝากตัวด้วยนะครับ

อากาศร้อนระอุเช่นนี้ จะให้ผมพาไปเที่ยวที่ไหนดีล่ะครับถ้าไม่ใช่ทะเล ก็เหมือนสูตรของนักเดินทางที่ว่า หน้าฝนต้องเข้าป่า หน้าหนาวต้องขึ้นเขา ถ้าร้อนเราก็งทะเล แต่อย่าไปใส่ใจเลยครับกับสูตรที่ว่านี้ ฤดูไหนก็เที่ยวได้...จันเอะ พุดถึงทะเลถ้าผมจะนำเที่ยวพาทียา ก็คงจะโดนคุณผู้อ่านว่าเอาแน่ๆ ะยองก็ไกลไป ประจวบก็ยังไกลไม่พอ ถ้าจันผมขอพาไปเที่ยวเกาะสมุยก็แล้วกันนะครับ

สำหรับแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตนั้นก็หาได้จากที่เดิมละครับ <http://www.tat.or.th> แต่วันที่ผมลองเข้าไปดูไม่ทราบว่าจะเกิดอะไรขึ้น ดูเหมือนเซิร์ฟเวอร์จะดาวน(down) หรืออะไรทำนองนั้น ต่อมาติดสักระยะก็ทำเอาผมร้อนวูบวาบทีเดียวโดยยืนข้าวลือเหมือนกันครับว่า เว็บบ้างแต่ละที่นั่นขึ้นอยู่กั เซิร์ฟเวอร์แต่ละตัวกับระบบที่เจ้าของระบบตั้งไว้ว่าจะเข้าถึงง่ายหรือยาก ถ้าเซิร์ฟเวอร์หรือระบบของที่ไหนไม่ดี เว็บบ้างทุกแห่งที่อยู่ในนั้นก็จะต้องเข้าไปได้ลำบากมากเลย ไม่รู้ว่าจริงหรือเปล่า แต่เราสามารถหาจากที่อื่นก็ได้ อย่างสิมว่าประเทศไทยของเราที่มีชื่อเสียงมากเช่นกันในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว(ที่ไม่ใช่ทางเพศ) เพราะฉะนั้นเราก็สามารถค้นหาข้อมูลท่องเที่ยวของประเทศเราเองได้จากเว็บไซต์ของต่างประเทศเช่นกัน

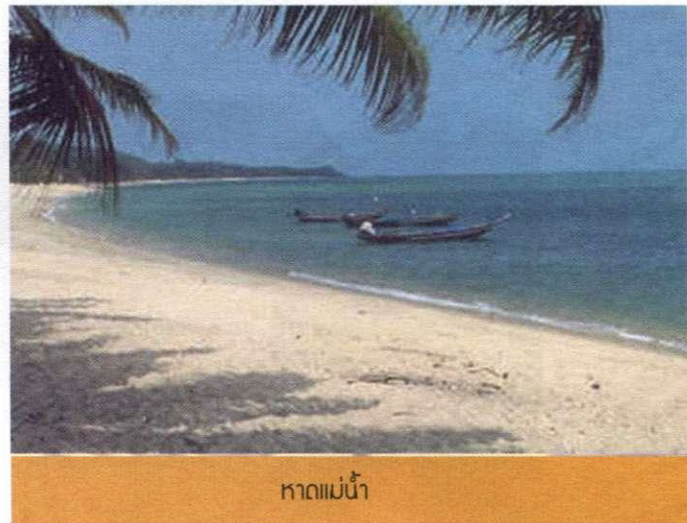
งหรือเปล่าครับเนี่ย เอาไว้ฉบับถัดไปจะแสดงให้เห็นกันกับตาเลยก็แล้ว อ้อเว็บไซต์ของต่างประเทศนั้นจะมีข้อมูลที่พิกัดด้วยแต่มักจะเป็นแบบทรู อย่างสิมนะครับว่าค่าเงินของเราถูกมากสำหรับต่างชาติก่อนไป เรามาทำความรู้จักกับเกาะสมุยกันสักหน่อยดีไหมครับ

คำว่าสมุยนั้นตามคำบอกเล่านั้นมันมีที่มาที่ไปต่าง ๆ กัน เช่นมาจากคำว่า “เซาบ่วย” เป็นภาษาจีน เมื่อก่อนนั้นมีคนจีนไทหล่ามาติดต่อการค้า และอาศัยอยู่ที่เกาะนี้มาก คำ

นี้แปลว่าเกาะแรก หรือด่านแรก เพราะก่อนจะไปติดต่อค้าขายในส่วนอื่นของประเทศไทย คนจีนจะต้องมาแวะซื้อขายสินค้ากันที่นี้ก่อน หรือมาจากคำว่า “สมอย” ซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นเดิมแปลว่า “คลื่นลม” หรืออาจจะมาจากชื่อของต้นหมุยซึ่งเป็นต้นไม้ที่มีมากทางภาคใต้ สุดท้ายคำว่าสมุยอาจมาจากภาษามลายู เป็นชื่อเกาะที่พวกแขกมลายูตั้งไว้

เมื่อพูดถึงสมุยคุณนึกถึงอะไรบ้างละครับ ลิง? หรือมะพร้าว? เดียวนี้สมุยมีดีกว่าที่คุณคิดไว้มาก และสมุยทุกวันนี้ก็ไม่ได้ไกลอย่างที่หลาย ๆ คนเคยจินตนาการไว้ เพราะการคมนาคมทุกวันนี้มันสะดวกเหลือเกิน แต่ก็นั่นแหละครับเมื่อการคมนาคมสะดวกขึ้น คนก็ไปเที่ยวมากขึ้น สมุยก็เจริญขึ้น ค่าครองชีพก็ย่อมจะแพงขึ้น เพราะทุกวันนี้สมุยได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง (เสีย) ไปแล้ว โดยเฉพาะในงาน Full Moon Party ที่จัดขึ้นเป็นประจำที่เกาะพะงัน แต่เราอย่าไปพูดถึงมันเลยครับ มาเข้าเรื่องเกาะสมุยกันดีกว่า

อันเนื่องมาจากอากาศในกรุงเทพฯ ซึ่งร้อนเกินเหตุ และความไม่รับผิดชอบของรัฐบาลยุคปัจจุบัน ความอดทน

หาดแม่น้ำ

ต่อมภาวะในตัวผมมันลดน้อยลงไปทุกที ผมเฝ้านับวันนับคืนและนับเงิน รอโอกาสเหมาะที่จะลี้ภัยรัฐบาล เอ๊ย! ไปให้ไกลจาก กรุงเทพฯ เสียที

หลังจากวางแผนอยู่นาน ผมก็ได้บทสรุปกับตัวเองว่า ร้อนนี้ผมจะหนีไปเติมไฟให้ตัวเองที่เกาะสมุย ส่วนตัวผมเองนั้นผมเคยได้ยินชื่อเกาะสมุยมาตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ แล้วล่ะครับ คุณครูที่เคยถามอยู่บ่อย ๆ ว่าเกาะอะไรเย็น มะพร้าวเยอะที่สุด? ผมเคยกระซิบเร้าให้คุณพ่อพาไปเที่ยวเกาะสมุยดูสักครั้ง แต่คุณพ่อผมก็มักจะตอบอย่างเลียง ๆ อยู่เสมอว่า "ไปทำไมลูกเดียวถึงมันกัดเอา"

พอได้รับตอนนี้ผมรู้แล้วว่า พ่อโกหกผมมาโดยตลอด! หลังจากวางแผนการเดินทางเสร็จแล้วผมก็เริ่มหาเพื่อนร่วมอุดมการณ์ แต่ไม่มีใครยอมไปกับผมสักคน ผมเองก็ไม่รู้ว่าแผนการเดินทางของทายาทคนรวย (หนี่) มันน่ารังเกียจตรงไหน ผมจึงตกลงใจที่จะเดินทางโดยลำพังตัวคนเดียว

หัวลำโพงในคืนนี้ก็ยังคงคราคร่ำไปด้วยผู้คนมากหน้าหลายตาอยู่เหมือนเดิม ผมว่าใคร ๆ ที่นึกภาพสถานีรถไฟแห่งนี้เมื่อไหร่ก็ต้องนึกถึงความจอแจแออัดควบคู่กันไปอยู่ทุกครั้ง แต่ก็ก็เป็นธรรมดาอยู่เองเพราะที่นี่เป็นเหมือนประตูเข้าออกเมืองใหญ่อย่างกรุงเทพฯ มีคนมากมายหอบความฝันและความหวังเข้ามาที่นี่ แต่ผมขอเป็นคนที่จะหอบความฝันออกไปต่อเติมที่อื่นดีกว่า

เกือบ ๆ ห้าทุ่มเสียงหวูดรถ SPRINTER ก็ดังขึ้นเป็นสัญญาณว่าการเดินทางที่ผมรอคอยกำลังจะเริ่มขึ้นแล้ว พุดถึงการเดินทางไปเกาะสมุยนั้นมีให้เลือกอยู่หลายทางทีเดียว ที่สะดวกและรวดเร็วที่สุดก็ต้องเป็นทางเครื่องบิน ใช้เวลาเดินทางเพียงชั่วโมงเศษเท่านั้น หรือจะเลือกเดินทางโดยรถยนต์ แบบนี้จะเหมาะมากกับนักท่องเที่ยวที่ชอบแวะตามรายทาง แต่สำหรับผม รถไฟดูจะเป็นทางเลือกที่ลงตัวที่สุด ที่ไม่มีรถยนต์ส่วนตัวนี้ครับฉันจะไปทางเครื่องบินก็คงไม่มีปัญหา การเดินทางโดยรถไฟกับรถยนต์นั้นใช้เวลาประมาณหกถึงแปดชั่วโมง ถ้าจะให้ดีแล้วควรจะออกเดินทางจากกรุงเทพฯ ในช่วงเย็นหรือค่ำเพื่อจะไปถึงจังหวัดสุราษฎร์ธานีในตอนเช้าวันรุ่งขึ้น

ผมมาถึงสถานีพุนพินจังหวัดสุราษฎร์ฯ ประมาณ 8 โมงเช้า หลังจากเดินเตร็ดเตร่อยู่ในบริเวณสถานีรถไฟเพื่อยึดที่นั่งยึดขาอยู่สักครู่ ผมก็โดยสารรถสองแถวไปยังท่าเรือเฟอร์รี่ทันทีเพื่อที่จะได้ข้ามไปเกาะสมุยพร้อมกับเรือรอบแรกของเช้าวันนี้ แต่ต้องมาพบกับสองแถวท้องถิ่นที่ขับไปจอดแช่ไปตลอดเส้นทาง ทำเอาผมต้องพลาดเรือเที่ยวแรกจนได้

และที่อยากเตือนนักท่องเที่ยวไว้อีกอย่างก็เรื่องการตกลงราคาค่าโดยสารก่อนขึ้นรถ ตามดูให้แน่ก่อนนะครับไม่อย่างนั้นคุณจะได้ เซอร์ไพรส์กับค่ารถแน่ ๆ หลังจากจองตั๋วเรือเรียบร้อยแล้วผม

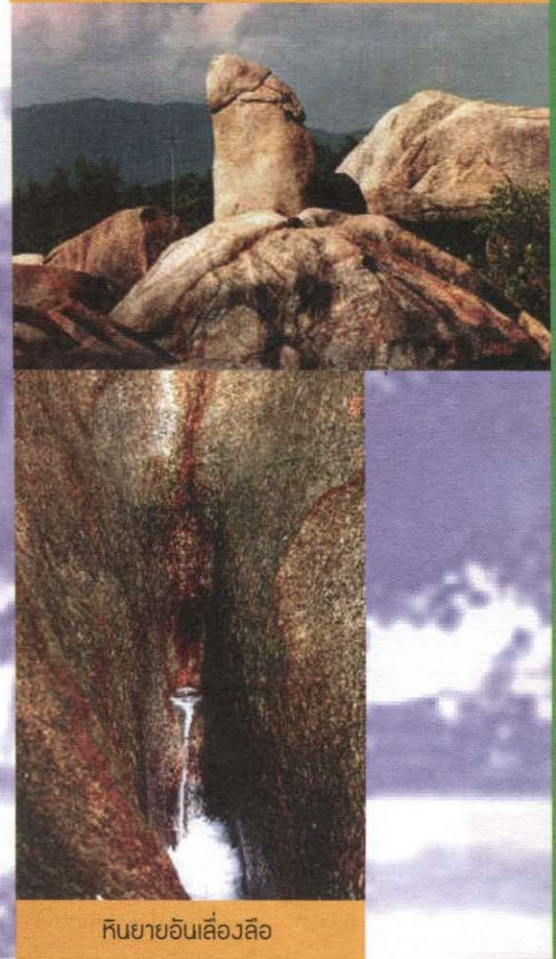
ก็หาอาหารเข้ามื้อเล็ก ๆ รองท้องไปพลาง ๆ ระหว่างที่รอเรือรอบต่อไป สำหรับการนั่งเรือนั้นก็มิให้เลือกอยู่ 2 ทางด้วยกันคืออาจจะลงเรือจากหาดบ้านดอน เพื่อจะไปลงเรือที่หาดหน้าทอน หรืออีกทางเลือกหนึ่งก็คือลงเรือที่ทำเรือดอนสัก เพื่อที่จะมาลงเรือที่หาดตลิ่งงาม แล้วแต่จะสะดวกครับ

เรือเฟอร์รี่นั้นดูปลอดภัยและสะดวกสบายดี สำหรับผู้ที่ไม่ถลำนั่งเรือก็คงไม่ต้องวิตกกัง เพราะตัวเรือนั้นใหญ่โตและปลอดภัยอยู่พอสมควร มีห้องโดยสารทั้งนอกและในตัวเรือ ตามกราบเรือก็ยังมียูนิทที่นั่งสำหรับผู้ที่ชอบนั่งชมทิวทัศน์ทางทะเล เกาะแก่งน้อยใหญ่ รวมทั้งฝูงนกนางนวลที่บินวนเวียนอยู่รอบ ๆ เรือ หรือถ้าโชคดีหน่อยก็อาจจะได้เห็นปลาโลมา กระโดดเล่นน้ำอยู่ไม่ไกลนัก

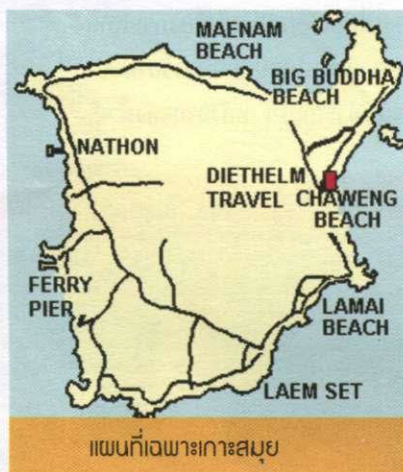
นั่งกินลมอยู่เพลิน ๆ ก็ถึงเกาะสมุยแล้ว จนทำให้ผมรู้สึกว่าการใช้เวลา 2 ชั่วโมงบนเรือมันสั้นเสียเหลือเกิน

ผมลงเรือที่ทำเรืออ่าวตลิ่งงาม หลังจากหาเช่ารถและจองที่พักเรียบร้อยแล้วผมก็เริ่มกางแผนที่หาแหล่งท่องเที่ยวและวางแผนการเดินทาง อ้อ ! สำหรับเรื่องรถเช่าและ

หินตาอันโด่งดัง

หินยายอันเลื่องลือ

ที่พักนั้นที่สมุยนี้มีให้เลือกมากพอ ๆ กับพัทยา อาจจะหาที่พักน้อยในช่วงฤดูท่องเที่ยวของเกาะ (กรุณาพันธ์ - เมฆา ยน) ถ้าไม่เกี่ยงว่าราคาอาจจะแพงสักหน่อยก็พอจะหาได้ แต่ถ้าไปในช่วงเดือนอื่น ๆ ที่การ

ท่องเที่ยวชบเซาะก็ต่อราคาได้ตามสมควรครับ

เอาล่ะถ้าเตรียมทุกอย่างไว้พร้อมหมดแล้วเราก็เริ่มเดินทางกันเลย ก็แล้วแต่จะสะดวกนะครับ ใครพักใกล้หาดไหนก็เริ่มที่ใกล้ๆ ก่อนเลย ในวันแรกนี้ผมคำนวณดูแล้วว่ายังมีเวลาไปตระเวนเที่ยวได้สักสองสามแห่ง แห่งแรกที่ผมไปถึงคือสถานที่ท่องเที่ยวภาคบังคับของที่นี่ เคยได้ยินกันบ้างไหมล่ะครับที่เขากันว่าใครมาที่นี่แล้วไม่ได้มาดูหินตาหินยายก็เหมือนมาไม่ถึงสมุย (ช่วงบ๊วยบังคับกับเสียเหลือเกิน) เป็นธรรมดาของนักท่องเที่ยวหน้าใหม่อย่างผมที่จะต้องมาดูหินตาหินยายที่หาดละไมนี่ ถ้าวังลมไม่ยอมรับนะครับ หินตาหินยาย

เป็นโชดหินรูปร่างประหลาดที่มีเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมาว่า เมื่อนานมาแล้วมีสามีภรรยาคู่หนึ่งชื่อตาเครกับยายเรียม เป็นชาวปากพั้ง จังหวัดนครศรีธรรมราชได้เดินทางโดยเรือใบเพื่อจะไปสู่ขอลูกสาวตามองฝ่ายที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มาให้ลูกชาย แต่ระหว่างทางได้เกิดพายุใหญ่พัดพาจนเรืออัปปางลง ทั้งสองสามีภรรยาได้เสียชีวิตลง และถูกคลื่นซัดขึ้นเกยหาดกลายเป็นหินประหลาดที่เป็นสัญลักษณ์ของเกาะสมุยไปแล้วในปัจจุบัน

หลังจากได้ถ่ายรูปคู่กับหินตาหินยายเพื่อเป็นหลักฐานว่าฉันได้มาถึงสมุยแล้วนะ ผมก็เดินทางต่อเพื่อไปเก็บภาพหน้าตึกหน้าเมืองก่อนที่แสงตะวันของวันนี้จะจางไป น้ำตึกหน้าเมืองนี้จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมไม่แพ้ชายหาดสวยๆ บนสมุยนี้ทีเดียว เมื่อจอดรถที่ปากทางเข้าน้ำตึกแล้วก็ต้องเดินกันพอเพลินๆ ไม่นานก็จะได้ยินเสียงสายน้ำซ่าซ่า เม็ดน้ำใส ๆ กระแทกกับหินกลายเป็นละอองเย็นที่จับไปทั่วบริเวณน้ำตึก กับกลิ่นชื้นของต้นไม้

ใหญ่ที่ขึ้นอยู่โดยรอบผสมผสานกันเป็นความหอมเย็นที่ไม่อาจจะบรรยายออกมาเป็นคำพูดได้ ความงดงามตามธรรมชาติเหล่านี้เองที่หล่อเลี้ยงหัวใจของนักเดินทางมาทุกยุคทุกสมัย ดึงดูดให้คนที่แม้จะอยู่ไกลแสนไกลก็ยังต้องตื่นตื่นมาจนได้พบเจอ

ผมถอดรองเท้าออกลงเดินแช่น้ำอย่างสบายอกสบายใจ หามุมสวย ๆ บันทึกภาพจนถึงเวลาเย็นค่ำนั้นแหละ จึงได้จากมา สำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบถ่ายภาพนั้นรับรองว่าไม่ผิดหวังครับ เพียงแต่อยากให้ระวังสักหน่อยเพราะบริเวณน้ำตึกนั้นขึ้นมากและค่อนข้างจะลื่นด้วยพลาดพลังไปจะเสียของเปล่าๆ ก่อนกลับที่พักผมก็แวะเข้าตลาดหาดหน้าทอนเพื่อหาซื้อผลไม้และซื้อของใช้จำเป็น วันนี้ผมได้ข้าวราดแกงเป็นอาหารเย็น ที่ร้านอาหารนี้เองผมมีเรื่องจะเล่าให้ฟัง

ขณะที่ผมกำลังนั่งทานข้าวเย็นอย่างเอร็ดอร่อยอยู่นั้น ผมบังเอิญได้ยินโต๊ะข้างๆ คุณกันอยู่ว่า “นี่ ๆ พี่รู้ไหม เค้าบอกกันว่าถ้ากินต้มเลือดหมูเยอะ ๆ มันเป็นยาได้ปะนะพี่” ในขณะที่คู่สนทนาซึ่งทำหน้างุนงงอยู่นั่นเอง ผมก็หันไปเรียกพนักงานประจำร้าน และเรียกมาพร้อมทั้งพูดไปว่า “น้อง เอาต้มเลือดหมูสามนิ่ง ขอเลือดหมูล้วน ๆ นะ” (ล้อเล่นนะครับ)

จริงไม่จริงก็ต้องทดลองกันดูเองนะครับ

บรรยากาศทั่วๆ ไปของตลาดก็คึกคักอยู่พอสมควร มีร้านขายผ้าบาติกอยู่หลายร้านสำหรับผู้ที่ยากซื้อของติดไม้ติดมือไปฝากญาติสนิทมิตรสหายก็อย่าลืมนะคะดูนะครับ

คืนแรกที่สมุยนี้ผมหลับเป็นตายเลยทีเดียวเพราะผมเองไม่ชินกับการ

อวก์พระพุทธรูปหน้าหาด

หาดขวอินวงาม

นั่งหลับบนรถไฟเหาะไทร์นักรแล้วยั้งรถ sprinter ที่ผมนั่งมา บินหอน้ำเสีย สกกลั่นสบกวนตลอดทั้งคืน เช้านี้เป็นเช้า แรกบนเกาะสมุยของผม แต่ก็เหนื่อยตรงที่จู่ๆ ฝนก็เทลงมาอย่างหนักจนออกไปไหนไม่สะดวก ทำเอาแผนการเดินทางของผมรวนไปหมด

การนั่งมองทะเลยามฟ้ามีฝนนี่ผมก็ชอบอยู่หรอกครับแต่ผมนั่งมองอยู่เกือบๆ ครึ่งวันแล้ว ฝนก็ยังไม่มีที่ท่าว่าจะหยุดลงเสียที ผมจึงเปลี่ยนแผนการเที่ยวตามหาดต่างๆ ไปนมัสการพระพุทธรูปที่เขาเล่าก่อน พระพุทธรูปเขาเล่านี้ตั้งอยู่ในสำนักสงฆ์เขาเล่า เขตตำบลมะเร็ต เป็นพระพุทธรูป 4 รอย แต่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าสร้างขึ้นเมื่อใดบริเวณรอบๆ สำนักสงฆ์แห่งนี้ สงบร่มรื่นสวยงามดีทีเดียว โดยเฉพาะเมื่อเราขึ้นไปบนหอนพระพุทธรูปซึ่งเป็นหอนสูงนั้นจะสามารถมองเห็นทิวทัศน์ของสมุยได้ไกลสุดสายตา ผมเดินกินลมชมวิวอยู่บนหอนพระพุทธรูปอยู่สักพักใหญ่ๆ ฝนก็เริ่มซาตเม็ดแล้ว ผมจึงเลือกเดินทางโดยใช้เส้นทางเลียบชายหาดเพราะวันนี้ผมติดฝนอยู่หลายชั่วโมงทำให้ต้องใช้เวลาที่เหลือให้คุ้มค่าที่สุด

ผมแวะเก็บภาพชายหาดไปตลอดเส้นทางโดยมีจุดหมายปลายทางอยู่ที่น้ำตกหินลาด ระหว่างทางยังได้แวะไปไหว้พระเจดีย์แหลมสอ เป็นเจดีย์ที่สร้างโดยหลวงพ่อด่าง ซึ่งเป็นที่เคารพนับถืออย่างยิ่งของชาวเกาะสมุย องค์พระเจดีย์นั้นประดับด้วยกระเบื้องสีทองทั้งองค์ ภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ตั้งอยู่ริมทะเลเขตติดต่อระหว่างตำบลล้งงามและตำบลหน้าเมือง ถ้ามีเวลาว่างก็ควรแวะมานมัสการบังนะครับ

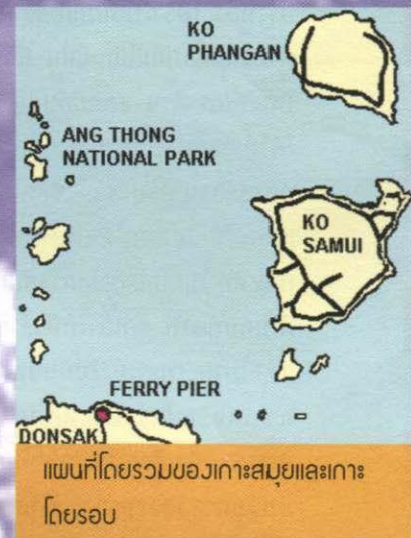
ก่อนเข้าน้ำตกหินลาดผมแวะทำเรืออ่าวตั่งลังามเพื่อหาร้านไก่ทอดเจ้าอร่อยตามคำแนะนำของเจ้าของบังกะโลที่ผมพักอยู่ เดิว่ากันว่าอร่อยที่สุดในโลก (เดิว่านะครับ ไม่ใช่ผมว่า) เป็นรถเข็นเล็ก ๆ ขายอยู่แถว ๆ ทำเรือเฟอร์รี่นี่เอง ใครที่มีโอกาสมาเที่ยวสมุยก็อยากจะลองมาหาชิมดู ผมว่ารสชาติอร่อยดีครับ อาจจะหายากสักหน่อยแต่ลองถามหาเอาที่คนแถว ๆ นั้นดูเถอะ ไม่ผิดหวังแน่นอนมาถึงน้ำตกหินลาดพร้อมกับกล้องคู่ใจแถมยังมีไก่ทอดเจ้าอร่อยมาเป็นเสบียงเสียด้วย ก็เดิว่าจะอยู่ที่นี้จนเย็นแหละครับ จะไปไหนก็คงไม่ทันเสียแล้ว

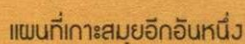
เส้นทางเดินเท้าเข้าสู่ น้ำตกหินลาดนี้ไกลพอสมควร ทำเอาผมได้หอบอยู่เหมือนกัน ป้าในบริเวณน้ำตกหินลาดนี้หนาที่กว่าบริเวณน้ำตกหน้าเมืองมาก ทางน้ำก็กว้างและยาวกว่ากับ

หลายเท่าผมเดินเลาะริมน้ำอยู่นานกว่าจะถึงตัวน้ำตก เป็นความสวยงามอีกรูปแบบหนึ่งธารน้ำที่เกิดจากน้ำตกหินลาดนั้นทอดตัวยาวเหยียดไปตลอดเส้นทาง มันกว้างและยาวพอที่จะหามุมสงบนั่งพักผ่อนโดยไม่มีใครรบกวน ผมนั่งลงจัดการกับอาหารเที่ยงของผม

อย่างเอร็ดอร่อย นานมากทีเดียวที่ผมไม่ได้มีโอกาสมานั่งกินอาหารในบรรยากาศแบบนี้ นั่งชมกินชมไม่ไปตามเรื่องตามราว ผมเดินฮัมเพลงไปถ่ายรูปไปเรื่อยเปื่อยลึบโลกไปเลยครับ แต่สุดท้ายก็ได้พบอะไรบางอย่างที่ทำให้ผมต้องทอดถอนใจด้วยความเหนื่อยหน่ายและสงสารธรรมชาติรวมทั้งผู้ที่มีความตั้งใจจริงที่จะรักษาธรรมชาติไว้ ผมพบเศษขยะมากมายถูกทิ้งอยู่ริมน้ำ นี่แหละครับพวกนักท่องเที่ยวยุคที่จิตใจและสมองยังไม่พัฒนานำเบือ และนำรังเกียจ

เย็นวันนี้ผมแวะหาร้านอาหารทะเลทานก่อนกลับที่พัก ก็อุดสำหามาเที่ยวเกาะแล้วนี้จะมัวมากินแต่ข้าวแกงก็จะกระไรอยู่ อาหารทะเลที่นี่สดดี ไม่แพงด้วย

แทนว่าแกได้ออกจากบังกาโมมาเยอะแล้วครับ ใครจะ
รู้สึกยังงี้ก็ไม่ทราบนะ แต่ผมว่าดีครับ ผมใช้เวลาช่วง
บ่ายของวันนี้ไปกับการตระเวนไปรอบๆ เกาะ ะวะตาม
หาดต่างๆ แต่ก็ไม่ได้ลงเล่นน้ำหรือเพราะฝนยังไม่
ขาดเม็ดเลย ผมไปเก็บภาพอ่าวต่าง ๆ เช่นอ่าวเฉวง
อ่าวท้องตะเคียน อ่าวบางเก่า ฯลฯ แต่ก็ยังไปไม่ได้ทั่ว
เลย เพราะบางช่วงฝนตกหนักจนขับรถไม่ได้ โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งถนนบนบนสมุยนั้นเป็นถนนที่แคบมาก ต้อง
คอยจอดหลบกันอยู่โดยตลอด ผมป้ายบอกทางก็หา
ลำบากเข้าไปอีก ผมจึงเสียเวลาไปมากในการเดินทาง

เมื่อเวลาแห่งการเดินทางกลับของผมมาถึง ผมรู้สึก
ททู้ไม่น้อย บอกตามตรงว่าผมซักจะหลงใหลสาวน้อย
นามสมุยเข้าเสียแล้ว กว่าที่จะได้มีโอกาสดังมาพบเธอ
อีกครั้งไม่ว่าเธอจะถูกพวกนายทุนปู้ยี่ปู้ยำไปถึงไหน
แล้ว ก่อนจะขึ้นเรือกลับมาผมยังคงหันหน้ากลับไปหา
เธอและโบกมือลาเธออีกครั้ง ผมสัญญากับเธอว่าสักวันผม
จะกลับไปหาเธอ